

Reseberättelse Ticcih-Lille 2015

The international committé for conservation of industrial heritage (TICCIH) är en internationell organisation som verkar för att på en internationell nivå uppmärksamma det industriella kulturarvet och för att utveckla idéer, arbetssätt och metoder kopplade till industriarvet. Organisationen har allt sedan starten varit inriktad mot både akademisk forskning och praktiskt arbete med restaurerings- och förmedlingsfrågor på agendan. Medlemmarna kommer också från forskningsinstitutioner, museer, myndigheter och ideella organisationer. Vart tredje år anordnas kongresser med olika teman och däremellan ordnas mindre mellankonferenser. Organisationen leds av en styrelse och det finns också nationalrepresentanter för flera länder. Ofta utgörs nationalrepresentanten av ordföranden i nationella industriarvsföreningar; i Sverige är Svenska industriminnesföreningens (SIM:s) ordförande nationalrepresentant.

Årets kongress anordnades i Lille i norra Frankrike. Cirka 400 personer från ett stort antal länder deltog i konferensen. Deltagarna var forskare inom flera fält som historia, arkitektur, kulturgeografi, men även anställda vid museer och andra kulturarvsinstitutioner, arkitekter, ideellt engagerade m fl.

Programmet innehöll över 70 sessioner, de flesta parallella, vilka behandlade skilda aspekter av industriarvsfältet: bevarande och återanvändningsfrågor, utbildningsfrågor, forskningsmetoder, ideella insatser, stadsplaneringsfrågor, internationellt samarbete mm mm.

Vårt paper ingick i sessionen ”Adaptive Reuse of Industrial Buildings”. Vår presentation ”Meat Packing Districts: Industrial Heritage as Authenticity and Fiction” handlade om slakthusområden i Stockholm, Helsingfors och Köpenhamn och de nordiska exemplen jämförs även med Meatpacking district i New York. I den efterföljande diskussionen ställdes frågor om verksamheten vid slakthusområdena, om vilken autenticitet som är eftersträvansvärd eller möjlig och om hur man ska förhålla sig till gentrifiering. Vi fick också tips om andra slakthusområden som har omvandlats samt andra sammanhang där diskussioner om autenticitet har förts.

Programmet innehöll också exkursioner. Under en halv dag besöktes staden Roubaix där det tidigare har funnits ett mycket stort antal textilindustrier och arbetarbostäder. En del av fabrikerna har återanvänts och flera projekt är på gång. Bl a besöktes projektet L’Union, en tidigare textilindustri som är på väg att omvandlas till kontor och bostäder. Den till konstmuseum ombyggda simhallen La Piscine besöktes också liksom den tidigare börsen för kontroll och försäljning av ull som idag rymmer ateljéer och scener.

En heldag ägnades åt kolgruvedistriktet Nord-Pas de Calais som är världsarv sedan 2012. Området som en gång sysselsatt 100 000-tals gruvarbetare har idag stora problem med arbetslöshet, vilket på olika sätt har satt igång åtgärder för att revitalisera området. Två

tidigare kolgruvor som idag är museer besöktes liksom städer med gruvarbetarbostäder som renoveras och byggs om för att passa dagens invånare.

För vårt arbete var det mycket värdefullt att få möjlighet att presentera vårt projekt för en internationell publik och att därigenom få synpunkter och tips. Det var också värdefullt att höra andra presentationer som på olika sätt behandlade återanvändning och autenticitet samt strävanden att inte bara bevara fysiska strukturer utan även verksamheter och människors möjligheter att stanna kvar i områden efter en omvandling.

Stipendiet har använts som bidrag till konferensavgifter, resor, hotell och omkostnader i samband med konferensen.

Tack! Med vänlig hälsning

Mari Ferring (och Eva Dahlström Rittsél)